

In contact met de doden

ZIE PAGINA A12/13

Even feesten met **GEESTEN**

Al vijfduizend mensen zagen het Schotse medium Derek Ogilvie (46) de afgelopen dagen in het MECC in Maastricht. Komend weekeinde gaat hij opnieuw vijf keer in de weer met 'dead people'. Ook deze krant vertoefde een middag in de geesteswereld.

door **Ruud Maas**

Een jolige sfeer hangt zaterdagmiddag voor de ingang van het MECC. Een vrouw rent naar een groepje andere dames. „Is er iemand met een L, een K of een N?” De vrouwen gie-ren het uit, want iedereen snapt dat ze doelt op de bekendste zin van dat andere medium, Char. Ze zijn opgewonden voor de 46-jarige blonde Schot die hen zo bijna tweeënhalve uur zal meenemen in de geesteswereld.

De duizend mensen die zich even later in de zaal verzamelen laten zich kennelijk niet leiden door 'sceptici' die zeggen dat de fluisteraars - zoals Derek Ogilvie en Char - onzin verkopen en een stel charlatans zijn. Blijkbaar voelen deze bezoekers de drang om in contact te komen met mensen die hen, onlangs of al lang geleden, zijn ontvallen. Waarschijnlijk willen ze weten dat het goed met hen gaat. Misschien is geloven in mediums een bepaalde religie, geloven deze mensen dat er meer is tussen hemel en aarde en dat je, wanneer je overlijdt, naar een andere wereld vervoerd wordt waar je alle eerder overleden mensen terugziet. Is er iets mis mee als mensen op die manier troost vinden?

Die mogelijke gees-

teswereld is in ieder geval geen enge wereld, getuige de vrolijkheid waarmee Derek Ogilvie door het MECC dendert. Naast medium is hij deze middag vooral entertainer. De show begint behoorlijk Amerikaans: het publiek wordt opgeroepen het medium met een staande ovatie en gejuich te ontvangen, alsof hij een zanger is die zojuist een wereldhit ten gehore heeft gebracht. Ogilvie vindt dat applaus ontzettend lekker, getuige de stralende lach en de gekke dansjes die volgen. Hij maakt rare geluiden, loopt een rondje door te zaal, omhelst mensen en laat iedereen meeklappen op harde muziek. Ja, het moet haast wel een feestje zijn daar in die geesteswereld.

„Klap mee, want dat is goed voor de energie. Dat is de brandstof voor een mooie middag”, zegt hij met een

Schots accent. „En als jullie klappen, doen jullie dat niet voor mij maar voor de geesten.” Ogilvie grotsiert de eerste minuten in (soms platvloerse) grappen, vooral over zijn eigen homoseksualiteit maar bovenal over die van anderen. Hij praat vliegsvlug. Gelukkig voor velen is Jeroen er, een man van RTL die vertaalt wat Ogilvie in het Engels (Schots) zegt. Na een portie grappen en grollen jammert Ogilvie over zijn enkel, hij viel tijdens de show gisteren van een trap. Zijn enkel zit nu in het verband. „Zien jullie wat ik voor jullie over heb?”, grinnikt hij.

Na wat gekletst over koetjes en kaljes volgt het echte werk. Mensen hebben namelijk geen veertig euro betaald om 'Derek Ogilvie De Cabaretier' te zien. Waar blijven die geesten nu, zie je ze denken. De hoogste tijd om ze goedendag te zeggen, vindt ook Ogilvie.

Alsof hij zojuist op een knop heeft gedrukt, is er direct 'iemand van gene zijde' die de aandacht van het medium vraagt. Hij begint - zoals ook in de zogenoemde readings die de rest van de middag volgen - met algemene beweringen die op veel dingen kunnen slaan („Het gaat om een vrouw met pijn op haar borst”) en voegt daarna steeds meer (vaak in humor gedoopte) details toe. Wie hem gelooft, zegt dat 'het dingen zijn die niemand anders kan weten'. Zoals dat een vrouw gisteren een beha aanhad die ze normaal nooit draagt, dat iemand zijn tanden een dag niet heeft gepoetst of dat iemand sinds woensdag andere banden op zijn auto heeft.

Meer nog vormen de details een selectieproces, want hoewel in het begin nog velen hun handen opsteken vallen bij elke specificering mensen weg. Zo 'leidt' de geest Ogilvie naar de juiste persoon. Het is vlug raak. Ogilvie ziet de Tilburgse Anja Sparidaens en vuurt, schijnbaar via haar dode vader, een spervuur aan vragen op haar af. Het voert te ver om alle besproken zaken hier de revue te laten passeren, maar na een paar minuten weet de Tilburgse dat haar vader in goede handen is en dat hij veel van haar houdt. De tranen lopen over haar wangen, zoals (toevallig?) bij alle vrouwen die een reading krijgen.

In de pauze staat Sparidaens, samen met haar man, bij te komen. Ze is onder de indruk. Eerlijk ge-

Derek Ogilvie deed al eerder de

theaters aan om spontaan readings te geven.

foto GPD

zegd had ze al verwacht dat haar vader haar zou opzoeken. Voor vertrek uit Tilburg vroeg ze hem nog in gedachten om met haar mee te gaan. Ze wil maar gezegd hebben dat ze helemaal niet zo spiritueel is. „Hoewel ik geloof dat in elk mens iets spiritueels zit. Maar ik zoek het niet op.” De reading noemt ze 'bijzonder'. Grappig vindt ze het dat haar overleden vader zo sterk is om zich als eerste - of in ieder geval als prominentste - bij Ogilvie te melden. Toen het medium het detail toevoegde dat er 'iets was met bedden die zijn verschoven', wist ze direct dat het om haar vader draaide. Hij werd op een andere afdeling opgenomen en probeerde zich daar tegen te verzetten. „Ik wist dat het over mij ging,

toch heb ik nog een paar secondes getwijfeld. Je zit toch met duizend mensen in de zaal. Maar ik bedacht me dat ik veilig was.” Doorgestoken kaart is het volgens haar allerminst. „Ik zie geen trucage, ik heb Derek van tevoren niet gezien en er is niemand die mij vooraf heeft aangesproken of me iets vroeg.” Tot de pauze verloopt de show vlekkeloos. De tweede helft gaat stroever. Een paar geesten lijken niet te koppelen aan mensen in de zaal. Ogilvie herhaalt details keer op keer, maar niemand voelt zich aangesproken. Ook bij een tweede poging niet. Hoewel wat geagiteerd („Dit is me nog nooit gebeurd”), gaat Ogilvie vlug verder omdat de show wat inkakt en ook het publiek niet weet wat ze nu hiermee

aanmoet. Ogilvie kon namelijk toch echt wat? Met succes pakt het medium even later de draad weer op. Een nieuwe connectie volgt, een vrouw komt in contact met haar overleden man die haar terloops een berg complimenten geeft. Het grote videoscherm toont de verliefdheid die de vrouw nog steeds voor haar man voelt. Daarna pakt Ogilvie een kaars, steekt deze aan en vraagt alle mensen om aan een dierbaar iemand te denken, onder de klanken van klassieke muziek. Het zaallicht gaat uit en het wordt één iemand te veel, ze wordt niet goed. Ogilvie checkt even of het weer met haar gaat (ja, dus) en spreekt daarna een monoloog uit over 'van jezelf houden' 'dankbaarheid' en 'jezelf accepteren'. Dan buigt hij. Opnieuw krijgt hij een staande ovatie. Voor zowel de geesten als het publiek is het feestje nu echt voorbij. Er is genoeg gesproken en genoeg lol getraapt. Want of nu alles waar is of niet, vermakelijk is een middagje in de geesteswereld zeker. Het is voor Ogilvie tijd om zich weer op te laden. Later die dag is het namelijk wederom partytime.

De voorstellingen in het MECC zijn uitverkocht. Na Maastricht doet Ogilvie nog Aalsmeer, Ede, Utrecht, Enschede, Veldhoven en Den Haag aan.

maandag, 24 oktober 2011

A12/13 SCALA

Ogilvie in Maastricht: feesten en geesten

Al vijfduizend mensen zagen het Schotse medium Derek Ogilvie (46) de afgelopen dagen in het MECC in Maastricht. Komend weekeinde gaat hij opnieuw vijf keer in de weer met 'dead people'. De blonde Schot is naast medium vooral ook entertainer. Hij maakt rare geluiden, tapt moppen, omhelst mensen en laat iedereen mee-klassen op harde muziek. Eerst feesten, dan de geesten.